

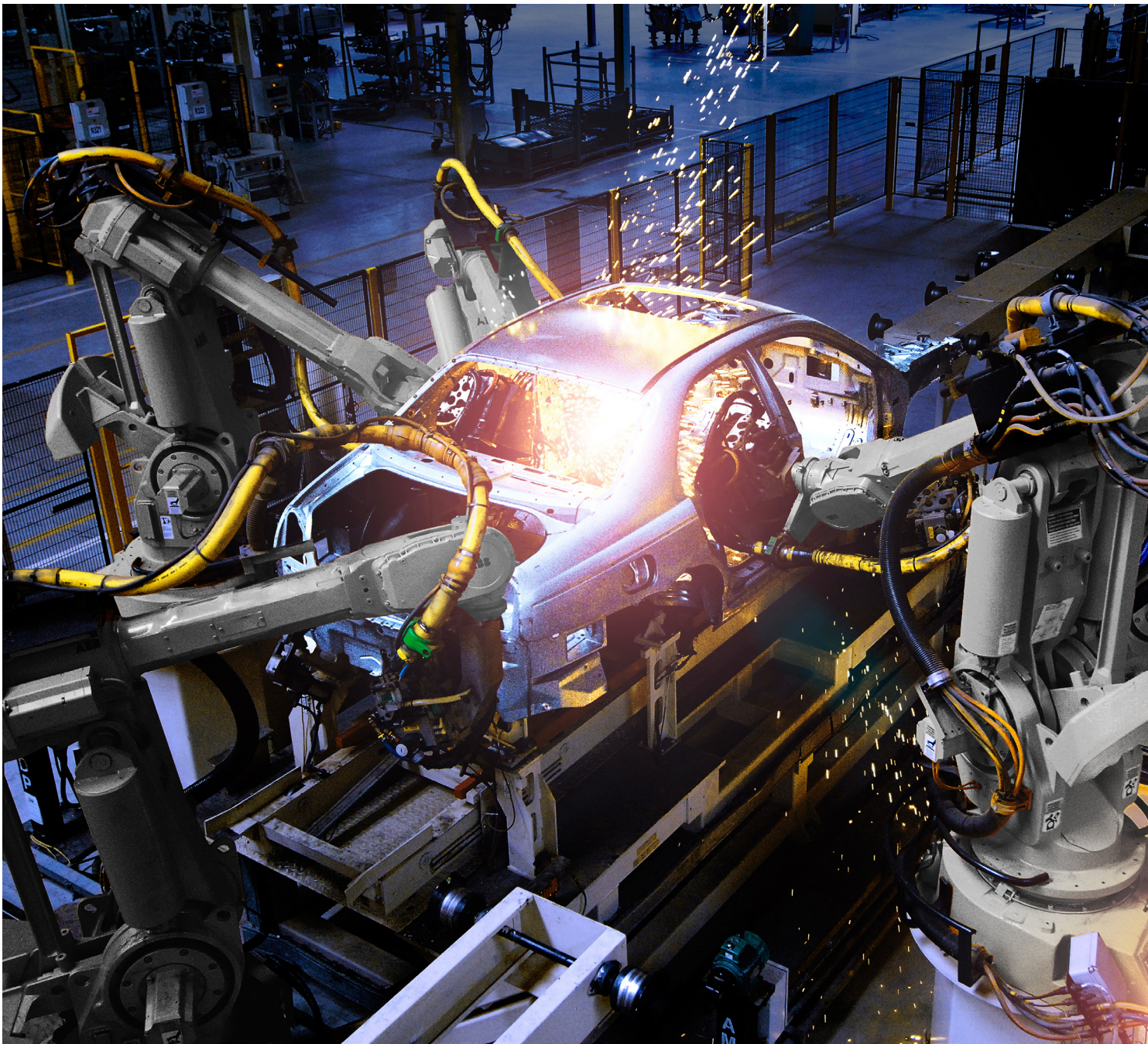

InFacto

4 / 1 6

Making a lasting impact, not a quick impression.

A better world begins with you at www.abb.fi/uralle

You find us also at www.facebook.com/ABB

Our project.
Your legacy.

23

20

4 Päätoimittajan palsta

5 TEKin palsta

6 Puheenjohtajan palsta

8 Haastattelussa: Mika
Hannula

12 Infacto 10v sitten

14 Vuoden hallitustoimija

16 Uusi hallitus

18 ESTIEM Council Meeting

20 Vaihtotarina

22 Porilaisen tyylikolumni

23 ESTIEM ReCoM

24 Haaste

26 Loppukevennys

Sopivan kuvan puutteessa emme voineet jatkaa tämän kohdan perinnettä. Tässä vaihtoehtoinen kuva. Pidetään Infacto ja Indecs mahtavina myös ensi vuonna. Kuva: Joonas Kujala

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
hallitus@indecs.fi

www.indecs.fi

Logo:

Henri Lautamäki
henri.lautamaki@student.tut.fi

Toimitus:

Pauli Lakkisto
paatoimittaja@indecs.fi

Joonas Kujala

infacto@indecs.fi

Painopaikka:

Nekapaino Oy, Pirkkala

Painomäärä:

50 kpl

Kansikuva:

Joonas Kujala

Päätoimittajan palsta

TEKSTI: PAULI LAKKISTO
KUVA: JOONAS KUJALA

Ohi on! Viimeistä viedään, eikä tälle paikalle taida enää päästä kirjoittamaan. Teksti ei siitä huolimatta synny ainakaan aiempia kertoja helpommin. Ehkä juuri siksi, olisihan se tylsää kirjoittaa vain joutavaa sanahelinää lehden paalupaikalle.

Vasta äsken sitä ihmetteli lehden tekoa ja nyt ollaan jo hiomassa viimeistä numeroa ja päätoimittajan palstaa. Lehden tekeminen vaikutti melko kummalliselta, kun sitä aloitteli, mutta näin vain siitäkin selvittiin. Ilman suuria moitteita vieläpä, ainakin tähän asti.

Vuoden loputtua vaihtoon lähtee toimituksen lisäksi koko muukin hallitus, tsemppiä uusille naamoille ja onnittelet vuoden hallituslaiseksi äänestetylle Lassi Mäkiselle! Samoin TTTY:n hallitukseen siirtyvälle Juha-Matti Väisäselle!

Viimeisen numeron kunniaksi haimme lehteen jotain, jota ei muissa numeroissa ole ollut. Otimme mukaan hieman asiasisältöä haastatteleamalla TTY:n rehtori Mika Hannulaa. Haastattelu ajoittui lopulta varsin mielenkiintoiseen väliin, kun pääsimme rehtorin juttusille vain pari päivää sen jälkeen, kun TTY-säätiön hallitus oli ilmoittanut keskeyttävänsä fuusion valmisteluun tähtäävät toimet. Tuo uutinen laittoikin suunnitellut kysymykset melko lailla uusiksi. Jutunaihetta riitti silti, onneksi kuitenkin myös muista asioista.

Ei olisi muuten uskonut miten työlästä koko haastatteluprosessin läpivieminen on aina ideasta siihen, että paperilla on jotain järkevää. Varsinkin kun apuna ei ollut tutalaiselle rakkaita prosessikaavioita. Kaiken muun ohella haastattelua tehdessä oppikin sen, ettei ns. ”oikeiden” toimittajien työ olekaan niin helppoa, kuin luulisi.

Haastattelun lisäksi valikoimme viimeiseen numeroon myös jotain kevyempää nurkan takana odottavan joululoman (vai poistuvan vastuun?) kunniaksi. Tulokset voi lukea myöhemmiltä sivuilta.

No, nyt on kuitenkin aika heittää hanskat naulaan ja painua viimeisten tenttien kautta joulun viettoon. Moro!

TEKsti

TEKSTI: JOONAS KUJALA
KUVA: PAULI LAKKISTO

Luet parhaillaan minun viimeistä kirjoitustani KYHinä. Ensi vuonna on aika luovuttaa paikka seuraavalle, ja ajattelin käyttää osan palstatilastani kertoakseni, miksi juuri sinun kannattaa hakea KYHiksi. Kuten toivottavasti jokainen tietää, KYH eli kiltayhdyshenkilö on linkki killan ja TEKin, Tekniikan akateemisten välillä. Sehän kiva, mutta ei tuo vielä kerro mitään, mitä hommaan oikeasti kuuluu.

KYHin homma ei ole mitenkään erityisen työllistävä; käytännössä tehtävänä on TEKin näkyvyyden parantaminen opiskelijoiden keskuudessa. Joskus tämä tarkoittaa makkaran paistamista vaikkapa MM-kyykässä, joskus TYKin (koko koulun teekkariyhdyshenkilö) avustamista erilaisissa tapahtumissa, TEKin ja killan yhteistyön koordinointia ja tietysti tämän Infacto-TEKstin kirjoittamista. Syksyn isoin urakka on fuksien rekryäminen jäseniksi. Lisäksi tehtävään kuuluu kysymyksiin vastaaminen, jos joku vain joskus kysyisi jotain TEKistä. Lupaankin nyt viimeisinä hetkinäni KYHinä yllätyspalkinnon ensimmäisille kysymyksen esittäjille! Lisäksi tämä toimii testinä, lukeeko joku oikeasti kirjoituksiani.

Näiden velvollisuuksien lisäksi tehtävä kuitenkin antaa paljon. KYHinä tapaa paljon uusia tuttavuuksia ja pääsee moniin hienoihin tapahtumiin, joihin ei muuten pääsisi. Tästä yhtenä esimerkkinä KYR-päivät, jonne kerääntyy teekkareita ympäri Suomen – tänä vuonna risteilemään. Suosittelen siis ehdottomasti hakemista!

***

Vaikka syyslukukauden viimeiset hommat ovat vielä suurimmalla osalla edessä, ajatukset taitavat olla jo pitkälti joululomassa. Ja mikäs olisikaan sen mukavampaa joulutekemistä kuin ensi kesän töiden miettiminen. Ei mene sitten koko loma aivan hukkaan, kun päivittää CV:n ja kirjoittaa jo ensimmäiset työhakemukset. Entä, jos ei tiedä tai muista, mitä siihen CV:hen oikein pitää laittaa ja millainen on hyvä hakemus? Ei hätää – apu löytyy Teekkarin työkirjasta! Jos sinulta ei vielä tätä kyseistä opusta löydy, käy hakemassa omasi Indecsin kiltahuoneelta. Toki työkirja löytyy myös netistä osoitteesta www.teekkarin-tyokirja.fi.

Oikein hyvää joululomaa kaikille lukijoille!

Puheenjohtajan palsta

TEKSTI: JUHA-MATTI VÄISÄNEN
KUVA: PAULI LAKKISTO

Joulun lähestyessä myös killan toiminnassa alkaa hiljattain puhalttaa uudet tuulet. Viime kuukausina niin killan kuin yliopistomme tasolla on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Koko vuoden puhuttanut korkeakoulujen fuusioprosessi keskeytyi, ja Indecs teki ensimmäisenä TTY:n kiltana päätöksen yhdistyksen rekisteröimisestä. Nykyinen hallitus on saattamassa viimeisiäkin tehtäviä loppuun ja kohta onkin jo aika luovuttaa vastuu uusille toimijoille.

Näin vuoden loppuvaiheessa voi vain haikeudella muistella kulunutta vuotta ja sitä, kuinka paljon olemme upealla porukalla saaneet aikaiseksi. Järjestettyjä tapahtumia kertyi vuoden aikana yli 80 ja joukkoon saimme sisällytettyä yhteistapahtumia lähes kaikkien TTY:n kiltujen kanssa, unohtamatta kuitenkaan perinteisiä huipusuosion saavuttaneita tapahtumia. Kliseisesti voin todeta, että tuntuu kuin olisin vasta aloittanut puheenjohtajakauteni, sillä vuosi on mennyt aivan liian nopeasti. Kuitenkin, kun vertaan sitä hetkeä, jolloin ensimmäistä kertaa pidin nuijaa kädessäni ja nykyhetkeä, on todettava, että vuoteen on mahtunut vaikka mitä. Koen kehittyneeni pestissä valtavasti, ja vuoden aikana hankkimani kokemukset ovat olleet ikimuistoisia. Mikä parasta, olen päässyt näkemään ja seuraamaan muiden toimijoiden kehittymistä ja suoriutumista vuoden aikana ja voin vain olla äärimmäisen tyytyväinen kaikkien antamaan panokseen ja suoriutuksiin.

Vuoden 2016 hallitus on ollut mahtava porukka, joka on niin tukenut kuin rillannut toisiaan vastoinikäymisissä sekä antanut kaikkensa tälle killalle. Ryhmähenki, joka porukkaan on syntynyt, on toiminut merkittävänä puskurina läpi koko vuoden ja auttanut jaksamaan myös vaikeissa tilanteissa. Yksi hienoimmista asioista on, että monet tämän vuoden toimijoista ovat edelleen halukkaita jatkamaan aktiivisesti hallituksen toiminnassa sekä antamaan panoksensa killan ja jäsenistön eteen. On ilo todeta, että kiltamme on edelleen täynnä aktiivisia toimijoita, jotka haluavat ylläpitää ja kehittää killan toimintaa. En osaa edes kuvitella, millaisia tavoitteita kiltasta pystyy toiminnallaan saavuttamaan jo seuraavan viiden vuoden aikajänteellä.

Tämä on viimeinen Infacton puheenjohtajapalstani, jonka myötä haluan kiittää teitä teidän minulle suomasta kunniansta toimia kuluneen vuoden ajan Indecsin puheenjohtajana. Nyt on kuitenkin aika päästää seuraavat toimijat keräämään niitä kuuluisia kiltatoiminnan hedelmiä ja nauttimaan ainutlaatuisesta vuodesta. Haluan toimittaa oikein anteliasta toimikautta tulevalle hallitukselle sekä hyvää tulevaa vuotta jäsenistölle, nauttikaa siitä!

”Terve sielu terveessä ruumiissa” – Rehtorin tärkein tehtävä on pitää TTY nousu-uralla

TEKSTI: JOONAS KUJALA JA PAULI LAKKISTO
KUVAT: JOONAS KUJALA

MIKA HANNULA

- Syntynyt Säkylässä
- Yrittäjä jo nuoruusvuosina
- Tuta-DI 1993
- Pitkä ura TTY:lla
- Toiminut myös Suomen Reserviupseeriliiton puheenjohtajana

Olemme saaneet ajan varattua sihteerin kautta. Päätalon yläkerrassa rehtorin ovi on auki ja rehtori Mika Hannula pyytää meitä odottamaan neuvotteluhuoneessa. Hiukan jännittää. Laitamme välineitä valmiiksi, ja rehtori tulee muutaman minuutin päästä. Hän tervehtii reippaasti ja kysyy, onko meillä paljon aikaa. Onhan sitä, joten rehtori ehdottaa kahvia Kampusareenalla ja lähtee reippaasti liikkeelle. Yritämme kerätä tavaramme ja ehtiä mukaan. Menemme portaita alas viidenneistä kerroksesta. Hannula kertoo matkalla, kuinka ennen hissii pidettiin luksuksena, mutta nykyisin asia on ennemmin päinvastoin.

Matkalla rehtori tervehtii jokaista vastaantulijaa, ja rupattelee iloisesti niitä näitä. Kahvilassa hän tarjoaa meille kahvit ja munkit ja ottaa itselleen kahvin.

***

Haastattelu alkaa leppoisasti, kun rehtori kertoo viime päivien mediamylläkästä. Hannula on tyytyväinen, että konsulttiyritys PwC edellytti Tampere3-hankkeen due diligence -selvityksen pidettävän salassa, jolloin median pyyntöihin saada aineisto haltuunsa on ollut helppo vastata kieltävästi. TTY-säätiön hallitus on päättänyt keskeyttää Tampere3-yliopistofuusion valmistelun vain pari päivää aiemmin, joten kiire ja median kiinnostus on ymmärrettävää.

Jätämme kuitenkin Tampere3-asiat vielä hautumaan ja kysymme Hannulalta, mikä hän on miehiään.

Nuoruus ja opiskelu

TTY oli Mika Hannulalle selkeä valinta. Hän oli jo nuorena perustanut yrityksen, myynyt Commodore 64 -tietokoneita ja koodannut pieniä pätkiä. Hän aloittikin opintonsa tietotekniikan koulutusohjelmassa. Mainittakoon, ettei tuotantotalouden koulutusohjelmaa vielä silloin ollut.

Hannula kuitenkin valmistui tuotantotalouden DI:nä, sillä hän huomasi yhtäkkiä suorittaneensa kaikki tutan kurssit. ”Yrittäjänä oli helppo omaksua sitä näkökulmaa, kun oli kokemuspiiri valmiina”, Hannula kertoo. Opinnot menivät neljässä ja puolessa vuodessa; tutan-kursien lisäksi suoritettua tuli myös tietotekniikan pitkä pääaine yrityksen pyörittämistä unohtamatta. Yksi vuosi meni päätoimisena opettajana.

Opiskelijatoiminnassa Hannula ei kuitenkaan ollut mukana.

”En, se oli sellaista missä en ollut mukana, siihen ei aika sitten riittänyt. Mutta ei se tarkoita, etten hahmottaisi nykyisestä roolistani katsottuna, kuinka paljon se voi antaa. Suosittelen lämpimästi kiltä-, yo-kunta- ja ammatti-ainekerhotoiminnassa mukana olemista.”

TTY:lle töihin päätyksen takana on mielenkiintoinen tarina. Hannula oli tekemässä seminaarityötään (kandidaatintyön edeltäjä) emeritusprofessori Klaus Kerppolan – teollisuustalouden laitoksen ja TTY:n tuotantotalouden isän – ryhmässä. Kerppola oli pyytänyt Hannulan poikkeamaan työhuoneessaan tilaisuuden jälkeen. Hannula luuli jo mokanneensa ja joutuvansa ripitettäväksi, mutta yllättyi, kun lyhyen jutustelun jälkeen ”Klasu” pyysi häntä töihin teollisuustalouden laitokselle. Sille tielle hän sitten jäikin. Diplomi-insinööriksi valmistumisen jälkeen hän pyöritti yritystään vielä vuoden, kunnes myi sen pois ja palasi akateemiselle uralle.

Opiskeluajan mieleenpainuvien muistojen on kuitenkin sama kuin varmaan suurimmalla osalla Tampereen teekkareista ja irtoa kuin apteekin hyllyltä: teekkarikaste.

Kiireisiä päiviä

Hannulalla oli jo opiskeluaikoina paljon tekemistä opiskelujen ja töiden ympärillä, mutta rehtorina ajanhallintaa vaaditaan vielä enemmän. Hän myöntää joutuvansa tasapainoilemaan perheen, työn ja harrastusten kesken. Hannulan mukaan kiireisenäkin on tärkeää muistaa liikunnan merkitys: ”terve sielu terveessä ruumiissa. Eli jos päättää joutuu rasittamaan, niin fysiikasta täytyy pitää huolta”. Hän kertookin heräävänsä aamuisin viiden jälkeen ja käyvänsä viitenä-kuutena aamuna viikossa lenkillä tai koulun kuntosalilla.

Salilla rehtori pääsee hikoilemaan rinnan opiskelijoiden kanssa. Yhteydenpitoa opiskelijoihin on muutenkin: ”TTY:n rehtoraatti tapaa ylioppilaskunnan hallitusta noin kerran kuukaudessa, ja sen lisäksi puhelin soi säännöllisesti molempiin suuntiin. Olisi hölmöä ajatella, että pitkässä juoksussa opiskelijoilla ja yliopistolla olisi eri intressit”, Hannula sanoo. ”Kai tämä teekkarirus on se, mikä yhdistää”, hän toteaa.

Normaalista työpäivästä kysyttäessä Hannula naurahtaa ja katsoo kalenteriaan. Hannula kertoo, että hänen piti alun perin olla tänään vielä Lontoossa rakentamassa strategista kumppanuutta. Tampere3-tilanteen myötä hän päätti kuitenkin jäädä Tampereelle.

Kalenterista löytyy kuitenkin myös tavallisempi päivä: 5:30 lenkille, kahdeksalta takaisin kampukselle, tapaaminen strategisen yrityskumppanin kanssa, rehtoraatin tapaaminen, tenure track -lounas, konsistorin asialistan valmistelua esittelijöiden kanssa ja työturvallisuustarkastuksen aloituskeskustelu. Näiden lisäksi löytyy vielä yksi Tampere3-aiheinen tapahtuma, tosin sen Hannula sanoo tällä kertaa peruuntuvan. Rehtorin päivä pyöriikin paljon palaverien ja eri yhteistyötahojen ympärillä. ”Pahimmillaan olen neljänä päivänä viikossa Helsingissä.” Kotimaisen yhteistyön lisäksi Hannula mainitsee kansainvälisten verkostojen ja suhteiden olevan asia, johon tullaan panostamaan varsinkin nyt, kun yliopistofuusion keskeytyminen vapautti aikaa ja resursseja.

Tampere3

Tässä vaiheessa on aika siirtyä ajankohtaiseen aiheeseen eli Tampere3-hankkeeseen. Hannula nauraa iloisesti: ”Kauan se kestikin, ennen kuin otitte tämän aiheen uudelleen esille!”

Hän ottaa hetkeksi professorin roolin ja tenttaa meitä aineettomasta pääomasta: ”Mikä on yliopiston kaikista tärkein pääoma, millä sitä pyöritetään? Onko se nämä kiinteistöt? No ei, nämä ovat SYK:n kiinteistöjä. Onko se meidän tutkimusinfra? On siellä miljoonilla euroilla mikroskooppeja, mutta nekö tätä pyörittää? Ei. Ylipistohan on yhtä kuin yliopistoyhteisö eli professorit ja muu henkilöstö sekä opiskelijat”.

Hannulan mukaan TTY:n säätiön hallitus kuunteli nimienomaan yliopistoyhteisöä todetessaan, että fuusiohanke kannattaa keskeyttää. Hän ei erikseen nimeä lähteitä, mutta toteaa, että mediassa ja somessa on pitkin prosessia vastustettu säätiöyliopistoa ja kaikkea siihen liittyvää. ”Minkälaiset toimintaedellytykset olisivat sellaisella yliopistolla, jota osa yhteisöstä vastustaa äänekkäästi?” Hannula kysyy.

Tämä ei kuitenkaan ole ainut syy neuvottelujen keskeyttämiselle. Hannulan mukaan ”siellä on hirmuisen paljon yksityiskohtia, jotka sitten saivat meidän säätiön hallituksen toteamaan, että fuusioon tähtäävä prosessi pitää tässä kohtaa keskeyttää”.

Syksyllä valmistunut PwC:n toteuttama due diligence -selvitys, jota erityisesti TTY ajoi, paljasti hankkeessa niin paljon epäkohtia, että Hannulan mukaan hallituksella ei ollut muita vaihtoehtoja kuin keskeyttää hanke. Mittarit niin kustannus- kuin aikataulupidossa olivat pahasti puolisella.

Rahoitusta puuttuu

Niin, rahasta on aina pulaa. Uuden säätiön tavoitteena on 200 miljoonan euron lisäpääoma, josta tähän mennessä on kasassa kaksi miljoonaa. Opetus- ja kulttuuriministeriön aikomuksena on pääomittaa yliopistoja ensi vuonna merkittävällä summalla. ”Se on hieno juttu, mutta tässä vaiheessa ei ole vielä mustaa valkoisella.” Hannula kertoo, että TaY:n ja TTY:n yhteinen osuus Suomen yliopistojen volyymista on 15 prosenttia. Rahat on aiemmin jaettu suhteellisen koon mukaan, joten odotettavissa olisi ehkä 75, korkeintaan 150 miljoonaa pääomaa. Tämä on vähemmän kuin TTY-säätiön sijoituspääoma, 180 miljoonaa.

Hannula puolustaa säätiömallia juuri tällä sijoituspääomalla ja sen tuottojen hyödyntämisellä. Esimerkiksi nyt marraskuussa päätettiin kohdistaa 5,5 miljoonaa euroa säätiöpääoman tuottoja toiminnan kehittämiseen: kaksi miljoonaa tutkimuksen kehittämiseen, toiset kaksi koulutuksen ja opetuksen kehittämiseen, miljoona rehtorin strategiseen käyttövaraan menetetyn kilpailukyvyyn kiinni kuromiseen ja puoli miljoonaa yliopiston kansainvälisen aseman ja verkostojen vahvistamiseen.

”Säätiöpääoman tuotoilla ei paikata perusrahoitusta, vaan me käytämme niitä ainoastaan toiminnan kehittämiseen ja strategiaan avauksiin”, Hannula kertoo: ”Tämä on tärkeä asia, kun mietitään yliopiston mahdollisuuksia toiminnan kehittämiseen”.

TTY:lla on päädytty irtisanomisiin, kun on arvioitu valtion rahoituksen putoavan. Keväällä irtisanottiin yli 40 ihmistä. ”Se on ikävää, mutta ainoa keino tehdä kestäviä sopeutuksia. Säätiöpääoman tuottoja sopeuttamiseen ei käytetä – puhumattakaan siitä, että syötäisiin omia säästöjä. Siinä ei olisi järkeä”, Hannula toteaa: ”En myöskään näe nykytilanteessa mahdollisena, että käynnistäisin uuden irtisanomisiin tähtäävän YT-prosessin sen tähden, että pystytään tekemään rakenteita Tampere3:a varten. Siksi on varmistettava, että mahdollisen fuusion rakentamiseen on käytettävissä riittävästi hankerahoitusta”.

Julkisuudessa on spekuloitu neuvottelujen keskeyttämisen olevan TTY:n yritys kiristää opetus- ja kulttuuriministeriötä budjetoimaan lisää rahaa Tampere3-hankkeeseen. Hannula tyrmää nämä puheet täysin: ”Eihän maan hallitusta sovi eikä voi tuolla tavalla kiristää. Se olisi jo asetelmana aika absurdi”.

Yhteistyö jatkuu

Neuvottelujen keskeyttäminen oli yksimielinen päätös TTY-säätiön hallituksessa. TTY:n rehtoraatti on käynyt päätöksen jälkeen Tampere3:een liittyvää hankekantaa läpi ja miettinyt, mitä halutaan jatkaa ja mitä ei. Fuusioon

tähtäävä valmistelu on ainakin toistaiseksi keskeytetty.

”Tampere3-hankkeessa on yli 80 alahanketta. Tänä vuonna on poltettu miljoona euroa työkustannuksiin pelkästään näiden valmisteluhankkeiden ihmisten palkkakustannuksiin: noin 20 henkilötyövuotta. Se on kaikki pois meidän tutkimuksesta ja koulutuksesta”, rehtori kertoo faktoja. Siksi TTY:n hallitus edellytti, että hankeorganisaatio ajetaan alas. Jos fuusiohanketta jatketaan, pitää se organisoida tehokkaammin.

”TTY haluaa tässä kohtaa ihan oikeasti jatkaa kaikkia niitä hyviä hankkeita, jotka ovat ydintoiminnoille eli tutkimukselle ja opetukselle hyödyllisiä.” Esimerkkeinä näistä Hannula mainitsee ristiinopiskelun, jota hän haluaisi kehittää eteenpäin. Lisäksi muun muassa yhteistyö TAMK:n kanssa rakennustekniikan opetuksessa sekä Biomeditech Tampereen yliopiston kanssa ovat hänen mukaansa selvästi hyödyllisiä hankkeita. Hannula kiteyttää vararehtorityöryhmän aiemmin lausuman viestin: ”Täytyy mennä rakenteiden sijasta substanssi ja lisäarvoa tuottavat asiat edellä”.

Tuotantotalouden tulevaisuus

Tampere3-hankkeen yliopistofuusio on nyt keskeytetty, mutta kysymme rehtorilta kuitenkin tuotantotalouden tulevaisuudesta ja roolista mahdollisessa uudessa yliopistossa. ”Tuotantotalous on tekniikkaa. Siis tuotantotalouden perusta on nimenomaan tekniikassa ja siinä ajattelutavassa, joka on tekniikan yliopistokoulutukselle tyypillistä. Ja se on sen ydin. Jos sitä ei siinä ole niin se ei ole tuotantotaloutta”, Hannula määrittelee.

Hänen mukaansa täytyy kuitenkin erottaa tosistaan organisatorinen ratkaisu ja tutkinto-ohjelma: ”En poisulje sitä, etteikö joku päivä, jos Tampereella olisi yksi yliopisto, meillä voisi olla business school -tyyppinen organisatorinen ratkaisu, jossa tuta ja kauppatieteet olisivat samassa. Mutta se ei saa tarkoittaa, että tutkinto-ohjelmat yhdistyisivät. Se on aivan toinen asia. Tuotantotalouden tutkinto-ohjelman tuotteen täytyy olla kirkas”. Painotukset ovat erilaisia, mutta tuotantotalouden, tietojohtamisen ja kauppakorkean välillä on myös päällekkäisyyksiä. Hannula sanoo, että yhteistyöhön kannattaa suhtautua avoimin mielin: ”Olisi ihan kornia väittää, että debet ja credit ovat eri asia kauppatieteille ja tuotantotaloudelle”.

Mahdollisuuksia verkostoista

Vaikka yliopistofuusio ei toteutuisikaan lähivuosina, on yhteistyö muiden korkeakoulujen kanssa silti tärkeää. Kysyttäessä asioita, joita TTY:n tulee erityisesti ottaa tulevaisuudessa huomioon, Hannula mainitsee verkostojen merkityksen.

”En puhu vain siitä, että on keskusteluyhteys, vaan asioiden tekemisestä yhdessä. Kannattaa jatkaa profiloitumista yliopistojen kesken siten, ettei tehdä määräänsä enempää päällekkäisiä asioita. Opiskelijalle se voisi tarkoittaa vaikka sitä, että jotkut opintojaksot tehdään niin, että ne fasilitoidaan paikan päältä assarin toimesta ja varsinainen opetus tulee livestreamina”, Hannula visioi uusia mahdollisuuksia.

Hannula vastaakin kysymykseen siitä, onko TTY:lla jo konkreettisia yhteistyökuvioita muiden kuin tamperelaisien koulujen kanssa naurahtaen: ”Mitä tulee muihin strategisiin verkostoihin niin antaas katsoa nyt”.

Hannulalla ei ole selkeitä suunnitelmia rehtorin tehtävän jälkeiselle ajalle. Jotain voi päätellä siitäkin, että joutuimme yhdessä hetken miettimään, milloin se oikein loppuukaan, eikä täysin varmaan lopputulokseen päästy. Juuri TTY:n pitäminen menestysuralla onkin Hannulalle tällä hetkellä työssään kaikkein tärkeintä. Hän kertoo yliopiston menestyneen hyvinvointivertailuissa sekä nousseen kansainvälisissä rankingeissa. ”Mun tärkein tehtävä on pitää meidät siinä uralla”, hän toteaa ytimekkäästi.

Haastattelu alkaa lähestyä loppuaan ja pyydämme Hannulalta hänen kolmea teesiään. Ensimmäinen irtoaa helpolla: ”Jos et osaa, niin opettele”. Toista joudutaan hetki miettimään, mutta pienen pallottelun jälkeen sekin irtoaa: ”Kaikkein ei voi varautua, ja koskaan et voi tietää, mitä tulee vastaan”. Kolmas teesi jää seuraavaan haastatteluun.

***

Lopussa mennessämme rehtorin työhuoneeseen kuvamaan Hannula kertoo vielä tarinan, kuinka yhteistyö yliopistojen välillä on kehittynyt hänen opiskeluajoistaan. Hannula oli pian valmistumassa, mutta olisi vielä halunnut käydä erään markkinoinnin kurssin naapuriyliopistossa, jossa hänellä ei ollut opinto-oikeutta. Poikkeuslupaa ei yrityksistä huolimatta myönnetty. Ainoa mahdollisuus kurssin käymiseen oli tutkinto-opiskelijaksi pääseminen. Pääsykokeisiin ei ollut enää montaa kuukautta aikaa, mutta Hannula päätti kuitenkin yrittää. Hän lukaisi pääsykoekirjat ja pääsi sisälle – toiseksi korkeimmilla pisteillä. Lopulta kurssi jäi kuitenkin ajan puutteen vuoksi käymättä. Paljon on siis menty eteenpäin noista ajoista. Pidemmän päälle maalaisjärjellä on taipumus voittaa ja ristiinopiskelusopimuksen vuoksi naapurin kursseille osallistuminen on nykyisin helppoa.

Infacto 10 vuotta sitten

Vuosi lähenee loppuaan, ja on hyvä aika muistella, mitä kaikkea vuoden aikana onkaan tapahtunut. Päätimme kuitenkin ulottaa muistelua vielä pidemmälle – aikaan, jota nykyiset opiskelijat eivät edes muista. Kurkistimme Infactoon kymmenen vuoden takaa, numeroon 4/2006.

TEKSTI: JOONAS KUJALA
KUVAT: INFAC TO 4/2006

Uudistunut kiltis

Vuonna 2006 kiltahuone oli juuri uusittu. Tällöinhän ei vielä oltu ”uusissa” tiloissa Konetalossa vaan Festiassa. Kuvatekstissä todetaan: ”Rempattu kiltiksemme. Tilava, näyttävä ja toimiva.” Kyllähän se tilavammalta näyttää kuin nykyinen – taitaa kuitenkin olla lähinnä Karimin tavaroiden puutteesta johtuva näköharha. Niin vanha kuin Karim onkin, edes hän ei opiskellut vielä tuolloin Indecsiällä. Remontin jälkeen joku indecsläinen oli todennut, että ”kiltis on kliinisen puhdas eikä muistuta yhtään opiskelijoiden kahvi- tai jatkopaikkaa”. Puheenjohtaja Tuomas Sariolan pääkirjoituksessaan esittämä profetia on kuitenkin selvästi toteutunut vuosien kuluessa: ”Kiltis elävyöityy ihan varmasti ajan saatossa.”

Ralli-XQ

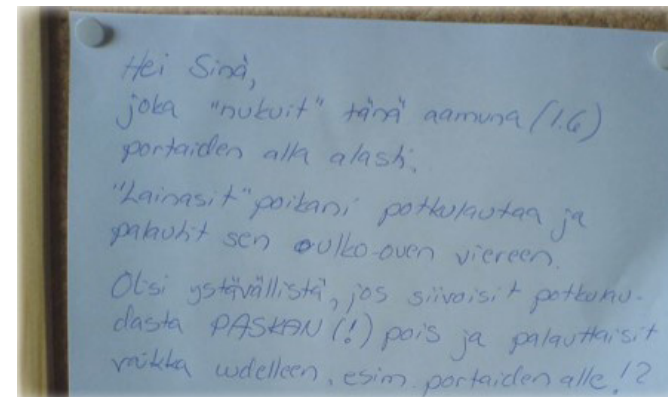
Monesti kuulee sanottavan, että ennen kaikki oli paremmin. No, ainakin XQ:jen suhteen näin näyttäisi olleen, sillä vuonna 2006 Indecs järjesti yhdessä McKinseyn kanssa XQ:n, jossa lähdettiin Kuruun ottamaan toisista mittaa ralliauton ratissa. Liekö sittemmin iskenyt taantuma muuntanut XQ:ja vai mikä onkaan syynä, ettei näitä enää ole järjestetty. Joka tapauksessa tässä voisi olla kelpo idea tulevalle yritysvastaavalle tai tätä mahdollisesti lukeville yritysedustajille.

Uusi hallitus

Ennenkin uusi hallitus valittiin syksyisin, ja vuoden neljäs Infacto esittelee kuvat uusista toimijoista. Kaikki kuvat ovat edustavia, mutta nostetaan nyt yksi esille. Yritysvastaava Mikko Hankamäen viikset ja rintakarvat kalpenevat edustavuudessaan korkeintaan Indecsin nykyisen yritysvastaavan vastaaville (joista ei harmillisesti löytynyt kuvamateriaalia).

Kolmiot

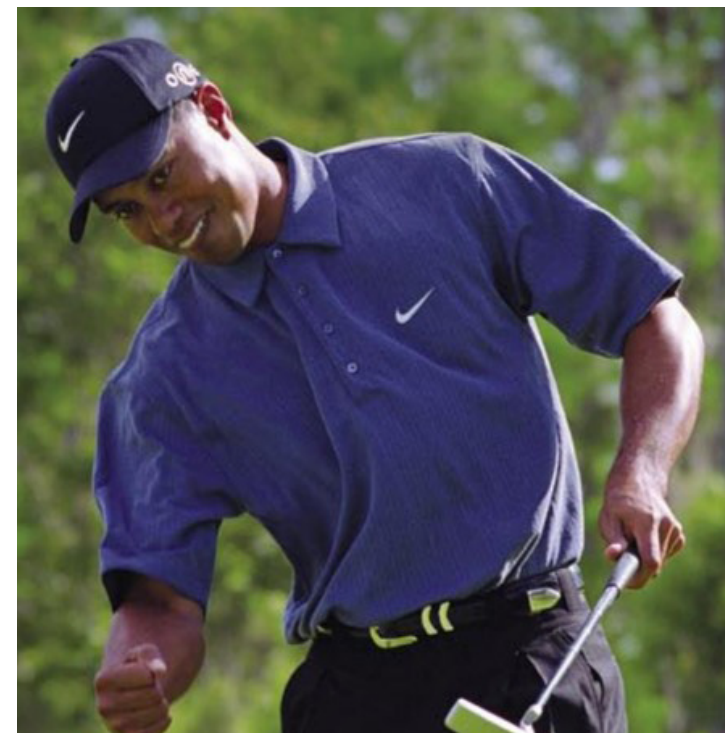
Tänä vuonna Kolmiot olivat suosituimmat kuin koskaan aiemmin, mutta kyllä niitä ennenkin järjestettiin. Kymmenen vuotta sitten paikkana toimi Emma-baari osoitteessa Hämeenkatu 26, eli joko nykyisissä Aussie Barin tai Pub Simonin tiloissa. Laiskasta taustaselvityksestä johtuen varmuutta ei ole, sillä molempien osoite on sama. Joka tapauksessa baari on mennyt, mutta bileet jatkuvat.

Yritysvastaava

Kuvakisa

Tuolloin ilmeisesti perinteisen kuvakisan ”parhaat (painokelpoiset)” kuvat julkaistiin. Voittaja palkittiin, mutta Infacton nykyiselle toimitukselle voittokuva ei selvinnyt. Tässä kuitenkin yksi julkaistuiista.

Kaikenlaista tehtiin siis ennenkin jo vuonna 2006. Moni asia on pysynyt ennallaan näihin päiviin saakka, mutta jotain on sentään muuttunutkin. Yksi esimerkki muutoksesta on lehden takasivun mainos. Nykyään moni yritys ei välttämättä enää kannustaisi vakavasti otettavassa mainoksessaan tavoittelemaan unelmiaan vieressä olevalla kuvalla ja tekstillä ”Go on. Be a Tiger.” Ennen se vielä toimi.

Hallitustoiminnan top 3 vuonna 2016

TEKSTI: LASSI MÄKINEN

KUVAT: AFTERSUNSET PHOTOGRAPHY, ANU KAUKIAINEN,
MIKA KIVILUOMA

Toinen vuoteni Indecsin hallituksessa on kulunut yhdessä hujauksessa. Vuoden aikana olen oppinut paljon uusia asioita, enkä vaihtaisi hetkeäkään, sillä toimiminen tämän hallituksen jäsenten kanssa on ollut todella palkitsevaa ja hauskaa. Ikimuistoisia kokemuksia on kerääntynyt useita vuoden ajalta, mutta olen tiivistänyt hallitusvuoden parhaat tähän listaan.

1. Kolmiot

Kolmiot kasvoivat ennätysmäisen suuriksi vuonna 2016. Jokaisen kuukauden kuukausikohtaiset kävijäennätykset rikottiin ja syyskuun ensimmäisissä Kolmioissa rikottiin myös kaikkien aikojen kävijäennätys. Maagisesta 2000 rajasta ei kauas jääty. Kolmioiden järjestämisessä parhainta on asiakkailta saatu palaute ja monesti olen vuoden aikana päässyt kuulemaan, kuinka Kolmiot ovat kehittyneet Tampereen parhaimmiksi bileiksi. Kolmioiden järjestäminen on tarjonnut paljon haasteita vuodelle, mutta kaikkea ei ole tarvinnut tehdä yksin: tukea ovat antaneet timanttinen kolmiotimi ja koko muu hallitus.

2. Tutapäivät

Hallitustoiminnan parhaimpiin etuihin kuuluu killan edustaminen erilaisissa tapahtumissa. Vuosijuhlilla on aina mukava käydä edustamassa, mutta tutapäivät ovat kyllä helposti olleet yksi hallitusvuoden kohokohdista. Edustajien välinen ryhmähenki kasvoi reippaasti Vaasassa, sillä vauhtia ja vaarallisia tilanteita matkalta ei puuttunut. Tutapäiviltä jäi paljon erikoisia tapahtumia muistiin, ja niille on naureskeltu yhdessä useampaankin otteeseen.

3. Verkostoituminen

Vuoden aikana olen ollut killan toiminnassa mukana monella eri tavalla. Olen päässyt tutustumaan uusiin indecsläisiin, joista olen saanut myös uusia ystäviä. Indecsin valtakunnallisen jäynäkilpailun joukkueessa tuli huomattua, kuinka huikaisiin suorituksiin hyvällä porukalla ja yhteistyöllä pystytään. Indecsläisten lisäksi olen monissa tapahtumissa ja vuosijuhlilla päässyt tutustumaan uusiin ihmisiin yli kiltarajojen.

Indecsin edustusta tutapäivillä

TTY | TT-Kamerat
Rita Mäkeläinen

TTY 51 vuotta

Hallitus 2017

Indecsin hallitus 2017

Indecsin hallitus vuodelle 2017 valittiin yleiskokouksessa 15.11.2016

TEKSTI: PAULI LAKKISTO
KUVA: JOONAS KUJALA

Puheenjohtajaksi valittiin Elina Ala-Mäyry (kuvassa keskellä edessä). Hänen seuranaan hallituksessa toimivat:

Tapahtumavastaava Lotta Hämäläinen (edessa vas.)
Sihteeri Ilari Leinonen
Yritysvastaava Riku Poutanen
Fuksikapteeni jr. Roope Levanto
KV-vastaava Jenni Kaipainen
Kolmiovastaava Anu Kaukiainen
Teekkarivastaava Perttu Leskinen

Kuvasta puuttuu tuleva rahastonhoitaja Tuomas Kätänaho

Infacton toimitus onnittelee tulevaa hallitusta!

Ready for an adventure?

We are looking for enthusiastic students for full time summer internship positions.

We're looking for future leaders. Idea generators. And strategic thinkers. Put your degree and skills to work. We'll help you build the roadmap that's right for your career – including a few twists and turns to keep things interesting. If you have passion, a brilliant mind and an appetite to grow every day, this is the place for you.

accenture.fi/tyopaikat

 Accenture Suomi @AccentureFI @accenturefi

accenture
High performance. Delivered.
Infacto 4/2016 17

Strategy | Consulting | Digital | Technology | Operations

ESTIEM Council Meeting Novi Sad, 7.-13.11.2016

TEXT: MIKKO SAIRANEN

Me and Man@ger's Niklas Salminen were lucky to have been chosen to be our Local Group's delegates in ESTIEM'S autumn Council Meeting, which was held 7.-13.11. in Novi Sad, Serbia. Both of us being freshmen, we had little expectations and left Helsinki-Vantaa full of excitement regarding the upcoming dive into the world of ESTIEM.

General Assembly

Let's get to the essential part first. We spent five working days discussing a broad variety of topics and listening to a lot of presentations in the GA-room. Tuesday's GA-agenda consisted mainly of reports about projects, initiatives etc. And they continued on Wednesday with committee reports, our own Vilma Kankaanpää also got on stage. A bunch of motions to be voted upon were raised on Wednesday and Thursday, with the proposals also being presented ahead of Saturday's voting. Many important decisions were made on the voting day, including accepting LG Minsk as a full member, denying LG Calabria's and LG Târgu Mures' membership applications though both were permitted to continue as observers. A couple of new project leaders were elected, and the Council's stance on many important issues was defined.

Other activities

The meeting luckily wasn't all about decision-making. The motto of ESTIEM, "work hard, play hard" was strictly followed, resulting in a total of 16 hours of sleep in six nights on a personal level. Minttu was appropriately appreciated during the International Night, and Saturday's Gala Dinner, which was held at the hostel's lobby, went well. The little time that wasn't covered by GA and partying was effectively used in working groups and a city tour, for example.

Serbia as an experience

The whole experience was, of course, significantly affected by the culture and features of the hosting country. To be honest, I was quite shocked by all the poverty we saw. Infrastructure was in poor shape and the vehicles old, especially outside cities. For a Nordic ESTIEMer, everything was super cheap. Apart from the financial state of the country, I left with good impressions. The people were friendly, food was good, culture was distinctive. To sum it all up, we enjoyed a real international experience with countless amazing fellows in an interesting nation. After my first event, that's what I think is ESTIEM.

”Isä olen täällä maailman toisella puolen”

Tarinaa Singaporen vaihtovuodesta.

TEKSTI: OLLI VIRTANEN

”What?!” totesin kenties hämmentyneimmällä äänellä, mitä olen hetkeen tuottanut, kun niin mukavan ja rauhallisen hieronnan päätteeksi kohtasin oudon kysymyksen. Olinhan toki jo ihmetellyt, miten tässä muka olisi tuolta hierontaluolan edessä olevalta huumeita, viinaa ja seksiä kauppaavalta vietnamilaiskadulta päädytty johonkin rauhalliseen paikkaan. Kadulla kun ei pystynyt liikkumaan kymmentä metriä ilman pysäyttämistä. Siinä hieronnassa hiljaisuuden ja rauhallisen musiikin keskellä oli suojaus hieman herpaantunut ja heti tarjottiin iskua, yön alle.

Rehellinen suomalainen mies on tottunut siihen, että ole-malla hiljaa pääsee piiloon kaikelta huomiolta. Yllättäen täällä se ei onnistukaan. Kaakkois-Aasiaa kierrellessä on saanut toden teolla tottua siihen, että tuijotetaan jatkuvasti. Kerran hississä keskityin todella katselemaan ym-

pärilleni ja tajusin olevani paikallinen Hotelli Torni, erivärinen ja pitempi kuin kukaan ympärillä. Ihmekös, ettei omaa rauhaa saa sitten millään. Turvallinen oma tila on jouduttu särkemään totaalisesti ja siihen on toki pitänyt myös opetella. Tapasin kerran erään naispuolisen ystäväni pitkän ajan jälkeen ja luulin olevani sopivan tuttavallinen, kun tajusin spontaanisti halata. Kuitenkin tuli nopeasti todella kömpelö olo, kun hän muiskautti pienet pusut poskilleni. Yritin oppia tapahtumasta ja jatkoin eteenpäin. Seuraavalla kerralla kuvittelin ehtiväni reagoida tuohon, mutta kaikkihan ei mennytkään kuten piti. Hätähän siinä tuli, kun yllättäen missasin jo ekan posken. Sen sijasta, että olisin ehtinyt tai osannut pussata jälkimmäiselle poskelle, huomasin yrittäessäni nuolaisevani ystäväni oikeaa korvaa. Varmasti tuli selväksi, ettei vastaava toiminta ole tapana Suomessa.

Sosiaalisessa kanssakäymisessä on myös muita uniikkeja puolia. Lämpötilan huidellessa jatkuvasti 30 asteessa, on oppinut liikkumaan kuin jonkinlainen ninjasoturi. Rauhallisesti, aina rauhallisesti, vaikka olisi oikeasti kiire. Yksikin juoksuaskel ja vieressä seisoville on suihku valmiina. Lohdukseni olen havainnut, että paikallisillakin on pieni soija, tosin ei ehkä mitään omaani verrattuna. Toisaalta kuten fysiikasta tiedämme, vaatiihan se enemmän työtä ja energiaa liikuttaa 0,085 tonnia paikasta toiseen, kuin jos massana olisi paikallisten siro vartalo. Kenties juuri sen vuoksi annoskoot ovat vaatineet hieman totuttelua. Vaikka Suomessa olisi millaisella ryhtiiliikkeellä, on tälläisten annoskoot ehdottomasti liian pieniä pohjolan viikingille.

Eräitä vaihdon jännimpiä puolia ovat ehdottomasti hetket eri kulttuurien parissa. On hienoa käydä keskustelua amerikkalaisen kanssa jenkkien vapaus-ajatuksista tai saksalaisen kanssa historian paineesta Saksan ulkopoliitiikkaan. Toisaalta myös kiusaantuneita tilanteita sattuu. Viinimaisteilla ranskalaisen kysyessä viinitietämystä ei kannata vastata: ”Joo tunnen puna- ja valkoviinin melko hyvin.” Sen jälkeen hän vilkaisi ilmeellä: ”Mikä vastaus tuo oli?” ja alkoi luetella eri rypälelajeja, joita hän on pyrkinyt viime aikoina tunnistamaan isovanhempiensa opastuksessa. Tai juuri kun on kertomassa Suomen intin ras-kaudesta, alkaa Etelä-Korealainen kertoa omasta kolmen vuoden intistään, josta lomia on kolme päivää jokaista kolmea kuukautta kohti. Eihän tässä itsellä ole mitään pelimerkkejä.

Jutellessa paikallisten kanssa huomaa, että he ovat todella ylpeitä Singaporesta. Kerrankin taksikuski hehkutti koko puolen tunnin matkan, kuinka vauras ja hieno Singapore on, vaikka on niin pieni ja ilman luonnonvaroja. Sijainnilla tietysti voi olla tekemistä sen kanssa, miten paljon rahaa valtiolla tuntuu olevan. Esimerkiksi Singaporen itsenäisyyspäivän ilotulitus ei ollut ihan samassa sarjassa kuin Suomessa näkemäni. Paikallisten mielikuva Skandinaviasta on usein merkillinen. Monet kyllä tietävät, että siellä on jonkinlaisia hyvinvointiyhteiskuntia, mutta ajatus on kuin se olisi jonkinlainen kupla, jossa ei päde mitkään globaalit ilmiöt, vaan he kysyvät välillä todella itsestäänselvyyksiä. Omasta mielestäni tämä Singaporehan se kupla on ja lait ovat kuin toiselta planeetalta. Erätkin vaihtarit joivat alkoholia kadulla 10.30 jälkeen, ja pari heistä sai tuhannen dollarin sakon! Mietin vain, jos tämän implementoisi Suomeen. Ei tarvitsisi Arkadianmäellä miettiä, mistä saadaan rahoja kirstuun.

Aloin tässä sivun täytyessä pohtia, että onpa mennyt nopeasti tämä vaihdon ensimmäinen puolisko. Karinkaaren pohjakerroksesta on siirrytty täysin smoothisti katselemaan Singaporea oman huoneen 24. kerroksen ikkunas-ta. Onhan tämä ollut matkailuineen kaikkineen huikeaa ja kokemukset mahtavia. Joskus silti Whatsappin Indecs chattia lukiessa tulee kaivattua vanhaa kunnon suomalaista keittoa, tietysti sitä herneitä sisältävää.

Porilaisen tyylikolumni

Tässä kolumnissa kiltamme tyyli-ikoni Jon Leskinen jakaa abso-
luuttisia tyylivinkkejä porilaiselle luonteenomaiseen tapaan.

TEKSTI: JON LESKINEN
KUVA: LASSI MÄKINEN

Lenkkitossut ovat tosi mahtavia ja hyödyllisiä jalkineita. Itsekin omistan parin lähestulkoon uudenkarheita geeli-
vaimennettuja Reebokeja, joita käytän säännöllisesti vuo-
tuisella lenkilläni. Mukavuus, keveys ja sähkökkä ulkonäkö
ovat kaikki plussaa. Värimaailmakin stemmaa mukavasti
sen tuulitakkiksi kanssa.

Mutta tulitko tänään juosten kouluun? Vartalostasi pää-
tellen et todellakaan tullut. Joten minkä vitun takia si-
nulla on lenkkitossut jalassa? Sanoohan sen jo nimikin:
lenkkarit ovat oiva valinta, lenkille. Ja kun vielä kombotat
ne tossusi joko inan liian lyhyisiin tai inan liian pitkiin
keskisinisiin farkkuihisi, aletaan tyyllisesti lähestyä kes-
kivertoa titeläistä. Yläosaksi sopii vallan mainiosti Jack&-
Jonesilta isolla rahalla (45 e) ostettu ruudullinen kaulus-
paita, joka aivan himpun verran kiristää vatsan kohdilta
paljastaen karvaisen napasi. Tämä johtuu tietenkin siitä,
kuten jo aiemmin todettiin, että et tosiaan tullut juosten
kouluun.

Muulla maailmassa tämä on tietenkin tajuttu jo kauan
sitten. Eivät aikuiset miehet muissa länsimaissa käytä ar-
kena lenkkitossuja, vaan ne on varattu lapsille, vanhuk-
sille, vammaisille ja amerikkalaisille turisteille. Tämä on
tietenkin aivan oikein, ja jos et koe kuuluvasi äsken esitet-
tyihin ryhmiin, tulisi asiaan varmaankin tehdä muutos.
Älykkäimmät teistä varmaan jo pohtivatkin, että mitä ih-
mettä sitä sitten miehen kuuluu jalkaansa laittaa. Lähestyn
asiaa kertomalla, mitä muuta jalkaansa ei saa laittaa. Jos
kengät on ostettu Sokokselta tai Kookengästä, niitä ei saa
laittaa jalkaan. Huomioitavaa on, että myös Stockmann
suurimmilta osin lasketaan Sokokseksi. Kenkien materia-
alina nahka on ylivoimainen, mutta jos kenkäsi kantaan
on painettu sanat "genuine leather", voidaan turvallisesti
olettaa, että kenkäsi ovat nähneet nahkaa enintään valo-
kuissa. Tämä pseudonahkakategoria sisältää niin Vaga-
bondit, Bugattit kuin Riekeritkin. Mutta nahkakengäthän
on papoille, entäs nää mun Vanssit? Ne voit viedä takaisin
sinne yläasteen naulakon alle, josta ne varastitkin.

Avainsanoja laadukkaita jalkineita hankittaessa ovat
mm. hyvä nahka, hand made, goodyear welt ja jalkaasi
oikeasti sopiva lesti. Hyvä nahka ei ole jämpäpaloista ka-
saan prässättyä muovipäällysteistä korviketta, vaan vaik-
kapa öljyparkittua, paksua ja riittävän suurissa paloissa
saatavaa. Tällöin kenkäkin voidaan rakentaa järkevistä
paloista, eikä kenkää tarvitse parsia kasaan pienemmis-
tä kikkareista. Käsityö ja goodyear welt liittyvät toisiinsa.
Goodyear welt on tapa liittää kengät päällinen pohjaan

ompeleilla vaikkapa yleisen liimaamisen sijaan. Ratkaisu
on kestävä, mahdollistaa pohjan vaihtamisen ja vaatii kä-
sityötä. Monille saattaa myös tulla yllätyksenä, että monet
valmistajat tarjoavat eri lesteillä olevia kenkiä, ja tämä tar-
koittaa myös eri leveyksiä. Jos lättäjalkasi on ennen vaati-
nut koon 46 kanootit, joiden kärjessä on 5 cm tyhjää tilaa,
voit todennäköisesti ostaa koon 43 popot, joissa on ext-
raleveä lesti. Näin sinun ei tarvitse alistua liimahöyryissä
työskentelevien vietnamilaisten lasten kasaamien kenkien
ikeen alle.

Myös laadukkaiden, paremmista materiaaleista tehtyjen
ja länsimaissa valmistettujen kenkien eettisyydestä voisi
sanoa muutaman sanan. Jos ihminen kykenee syömään
purukumia ja kävelemään samaan aikaan, hänen luulisi
myös ymmärtävän, että eivät ne Primarkin tai New Yor-
kerin 15 euron kenkäparit itseään kasaa. Ne revitään hiki-
pajan nurkassa huhkivan lapsen selkänahasta, materiaalin
ohuudesta päätellen ehkä jopa kirjaimellisesti. Kiltamme
ja sidosryhmiemme eettisyyden perusteella en kuitenkaan
usko tämän näkökulman tuovan merkittävää lisäarvoa.

Nordic ReCoM in Tampere, 24.-28.11.

TEXT: MARIA KUDINOVA

PICTURES: MARIA KUDINOVA, LASSI UOSUKAINEN

November has been an ESTIEM-rich month. For a week-
end at the end of November we got a bunch of IEM stu-
dents from other Nordic Local Groups. The event had
an innovative start in the form of start-up sits with some
high-quality product pitching. Even the food had a re-
al-life tinge to it. Since only 10 % of start-ups succeed, 10
% of the participants got a Big Mac as a starter, the rest
getting a small cheeseburger or salad.

Some good sleep after a rough weekend

The days were filled with workshops and trainings aimed
at developing the local groups whilst the evenings on giv-
ing the participants as wholesome as possible a picture on
teekkari-culture in Tampere.

Some things learnt during the weekend:

- You can never drink too many cups of coffee and oat biscuits with chocolate are the best to go along.
- Kyykkä can be played any time. Also in the dark when the ground is covered in slushy snow. The most important thing is to have some hot chocolate with Minttu.
- There are university specific cultural differences concerning the right way to play beerpong.
- Starting up a business is hard. Selling your ideas too. Sometimes you don't only lose money, but have to drink a shot with a chili pepper in it.
- The wind on top of Pyynikki tower can steal your hat.
- If you walk a random person's dog in the centre of Tampere and then propose, you will be accepted.
- You can sit forever outside in a hot tub. Especially if the temperature is below zero.

Looking forward to Vision next February. I know the
team is busy planning a superb event.

Haaste: Koulunalun ilot ja yllätykset

TEKSTI: LAURI JÄÄMAA
KUVA: PAULI LAKKISTO

*Aamulla kun herään, venyttelen pitkään. Puolelta toiselle venyttelen, jatkan kunnes herään. Nämä sanat kulki-
vat läpi mieleni palatsien välittömästi, kun silmäni ava-
sin. Varpaita ja sormia kutitti, mahassa kipristeli. Odotin
malttamattomana.*

Koulu alkoi ainakin Indecsin ja Man@gerin fuksien osalta elokuun lopulla jokseenkin vauhdikkaasti. Päivät istuttiin tervetulopuheita kuunnellen luentosaleissa ja hypeltiin etunurtsilla. Tämä todennäköisesti siksi, että illan ensimmäiset virvokkeet imeytyisivät niihin kuuluisiin kuiviin ikeniin mahdollisimman tehokkaasti. Ensimmäinen vuotemme lipasto-opiskelijoina oli alkanut.

**”Koin suurta tyydytystä
TUNNUSTELLESSANI ENSIMMÄISENÄ
KÄTEENI OSUNUTTA VALKOISTA
ALUMIINILIERIÖTÄ.”**

Sängystä noustuani tarkistin tärkeimmän tilanteen: olivat-
han virvokkeet varmasti saavuttaneet optimaalisen läm-
pötilan jääkaapissa yön aikana. Koin suurta tyydytystä
tunnustellessani ensimmäisenä käteeni osunutta valkoista
alumiinilieriötä. Vielä olisi kuitenkin syytä maltaa..

Moninaiset tapahtumat värittivät ensimmäisiä kouluviik-
koja ja oikeastaan koko syksyä. FuksiWundeRunde oli ja
meni, ensimmäiset kyykkäkartiot kaadettiin (allekirjoit-
tanut tosin osui lähemmäksi vastapuolen pelaajia kuin
kartioita) ja Herwantapeliäkin kokeiltiin. Kaikki nämä
teekkarikulttuurin osat olivat ainakin minulle kuin hel-
miä sialle. Ryhmähenki onkin kasvanut koko syksyn ajan,
ehkä jopa tämän illan koitosta varten ja sitä silmällä pi-
täen.

*Puolen päivän tienoilla tajusin, että jotain olisi ehkä syö-
täväkin. Marssin Tieteenkadulle avautuneeseen K-marke-
tiin ja mietin, mikä ape optimoisi suorituskykyni illan koi-
toksiin. Päädyin ostamaan paketin pekonia yhdistääkseni
amerikkalaisen aamiaisen ja pastan, tuon saapasmaan
ihanuuden, rasvat ja hiilihydraatit. Pasta alla Bacon ei ol-
lut ennenkään pettänyt, miksi se pettäisi nyt?*

Tähän pisteeseen on tultu, marraskuu on jo pitkällä ja
pikkujoulukausi parhaimmillaan. Tuntuu, kuin vasta
muutama viikko sitten olisin ensimmäistä kertaa laskenut
höyhenkevyen askeleeni TTY:n lattiapinnoille. Mietties-
säni kaikkia syksyn päiviä taaksepäin tajuan kuitenkin,
kuinka paljon viisaampana ja kuinka monta kokemusta
rikkaampana siirryn pian joululomalle nauttimaan koti-
kodin lämmöstä, tunteista ja tuoksuista.

*Nyt vedän jo kenkiä jalkaan ja kampaan tukan taakse.
Suoristan kaulukset ja vedän viimeiset henkäykset man-
nerilmaa. Astun ovesta ulos, ja kohti syyskauden huipen-
tumaa: kiltojen pikkujouluristeilyä. Never miss the boat
again!*

Haastan Antti Nokelaisen kirjoittamaan risteilystään kat-
tavan raportin. Alkutahdit on nyt lyöty.

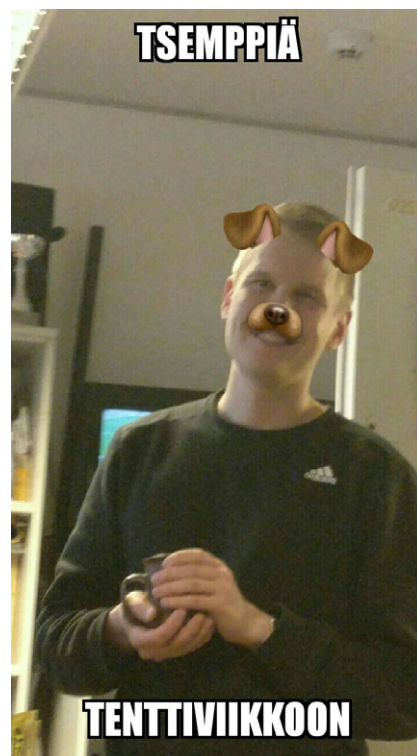

Loppukevennys

Indecsin ja Automaatiotekniikan kilta Autekin suhteet ovat lämmenneet ja lähentyneet huimasti viime aikoina. On pelattu yhdessä sählyä Indecsin bommarivuorolla, pidetty yhteiset sitsit ja onpa eräs automaatiotekniikan opiskelija ollut jopa Indecsin hallituksessa. Myös Autekin maineikas kiltalehti Taukki on maininnut Indecsin useasti, milloin missäkin yhteydessä. Lähihistorian Infactoista ei kuitenkaan löydy montaa mainitua Taukista tai Autekista. Toimitus päättikin joululoman kunniaksi ottaa vuoden viimeisen lehden viimeiseen aukeamaan jotain hieman kevyempää, jotain taukkimaista. Koostimme nimittäin hallituksen Telegram-ryhmän vuoden kuvista meemiaukeaman! Ikävä kyllä sensuroimme arkaluontoisimmat kuvat, joten aivan Taukin tasolle ei ylletä (vai vajota?).

TEKSTI: PAULI LAKKISTO
KUVAT: INDECS HALLITUS

Kukin piti vuorollaan huolen siitä, ettei juhliminen päässyt unohtumaan.

Vuodesta ei olisikaan selvitty ilman tsemppitoimarin (omaa sukua datatoimari) jatkuvaa intensiivistä tsemppiä!

30. vuosijuhlat olivat iso ponnistus, ja niitä jännitettiin koko kevät. Vaikka järjestelyt olivatkin huippuluokkaa ei vastoinkäymisiltä ja vujujännän yliannostukselta siitäkään huolimatta vältytty.

Indecsin hallituksella on läpi vuoden ollut haasteita tietotekniikan kanssa. Yksinkertaisilla ranneliikkeillä on saatu ihmeitä aikaan. Ns. ATK-hallitusta onkin turvannut peräti kaksi datatointaria.

Building a better
working world

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta Indecs!

EY tarjoaa monipuolisia uramahdollisuuksia tilintarkastuksen, konsultoinnin, veropalveluiden, yritysjärjestelyiden ja liikejuridiikan parissa.

Uusi vuosi 2017 on uusi mahdollisuus liittyä ey:läisiin! Haemme keväällä traineeta ja vastavalmistuneita – tule rakentamaan kanssamme parempaa työ- ja liike-elämää sekä toimivampaa maailmaa!

Tutustu meihin osoitteessa ey.com/fi/careers

EY Suomi Urasivut

@eyficareers